

יומא דף פד

קושי על ר' יוחנן: אמר ליה רב חייא בר אבא לרבי יוחנן: כמאן - כרבי מתיא בן חרש, דאמר החושש בפיו מטילין לו סם בשבת?

תירוץ: אמר ליה: שאני אומר: בזו, ולא באחרת.

חיזוק: לימא מסייע ליה:

מי שאחזו ירקון - מאכילין אותו בשר חמור,

מי שנשכו כלב שוטה - מאכילין אותו מחצר כבד שלו,

והחושש בפיו - מטילין לו סם בשבת, דברי רבי מתיא בן חרש.

וחכמים אומרים: באילו אין בהם משום רפואה.

באלו למעוטי מאי - מאי לאו למעוטי סם?

דחייה: לא, למעוטי מקיזין דם לסרוני.

חיזוק לדחייה: הכי נמי מסתברא, דתניא:

שלשה דברים אמר רבי ישמעאל ברבי יוסי ששמע משום רבי מתיא בן חרש:

מקיזין דם לסרוני בשבת,

ומי שנשכו כלב שוטה מאכילין אותו מחצר כבד שלו,

והחושש בפיו מטילין לו סם בשבת.

וחכמים אומרים: באילו אין בהן משום רפואה.

באילו למעוטי מאי - מאי לאו אתרתי בתרייתא, ולמעוטי דרישא?

דחייה לחיזוק: לא, אתרתי דרישא קמייתא, ולמעוטי דסיפא.

חיזוק אחר: תא שמע, דתני רבה בר שמואל:

עוברא שהריחה - מאכילין אותה עד שתשוב נפשה,

ומי שנשכו כלב שוטה - מאכילין אותו מחצר כבד שלו,

והחושש בפיו - מטילין לו סם בשבת, דברי רבי אלעזר ברבי יוסי שאמר משום רבי מתיא בן חרש.

וחכמים אומרים: בזו ולא באחרת.

בזו אהייא?

אלא לאו - אסם, שמע מינה.

אילימא אעוברא - פשיטא!
עוברא מי איכא למאן דאמר דלא?

חיזוק אחרון: רב אשי אמר: מתניתין נמי דיקא ועוד אמר רבי מתיא בן חרש החושש בפיו

מטילין לו סם בשבת ולא פליגי רבנן עליה. ואם איתא דפליגי רבנן עליה - ליערבינהו

וליתנינהו, וליפלגו רבנן בסיפא - שמע מינה.